

Στοιχειώδης Αριθμός Κανονικών Τρόπων ΗΜ πεδίου (dN)
ανά στοιχειώδες διαστήμα συχνότητας (dν)

$$g(\nu) = \frac{dN}{d\nu} = \frac{8\pi\nu^2 V}{c^3}$$

$$[g(\nu)] = \frac{1}{\text{Hz}} = \text{s}$$

$$\frac{g(\nu)}{V} = \frac{8\pi\nu^2}{c^3} \quad \left[\frac{g(\nu)}{V} \right] = \frac{1}{\text{m}^3 \text{Hz}} = \frac{\text{s}}{\text{m}^3}$$

$$\rho(\nu, T) = \frac{g(\nu)}{V} \cdot \bar{E} \quad [\rho(\nu, T)] = \frac{\text{J}}{\text{m}^3 \text{Hz}} = \frac{\text{Js}}{\text{m}^3}$$

μέση ενέργεια
κανονικού τρόπου

κλασικά $\bar{E} = \overline{E(T)} = \frac{M}{2} k_B T$

$M = \#$ βαθμών ελευθερίας

θεώρημα
ισοκατανομής
ενέργειας

$$\Rightarrow \boxed{\rho(\nu, T) = \frac{8\pi\nu^2}{c^3} \cdot \frac{M}{2} k_B T \frac{\text{για } M=2}{M=2} = \frac{8\pi\nu^2}{c^3} \cdot k_B T}$$
 v. Rayleigh - Jeans

παλαιο-κβαντικά $\bar{E} = \overline{E(\nu, T)} = \frac{h\nu}{e^{-h\nu/k_B T} - 1}$

πρόσθετείς

- $E_n = n h\nu$ ενέργεια "αλατρωμένη", $n=0, 1, 2, \dots$

(όπως είπαμε)

μέσος αριθμός σωματιδίων στην κατάσταση n με ενέργεια E_n

$$\bar{n}_{E_n} = \frac{N e^{-\beta E_n}}{\sum_n e^{-\beta E_n}}$$

$$P_n = \frac{e^{-\beta E_n}}{\sum_n e^{-\beta E_n}} \quad Z = \sum_n e^{-\beta E_n}$$

στατιστική (Maxwell-) Boltzmann (MB)

$$\Rightarrow \boxed{\rho(\nu, T) = \frac{8\pi h}{c^3} \frac{\nu^3}{e^{h\nu/k_B T} - 1}}$$
 v. Planck

ΑΣΚΗΣΗ Η -
Σημείωση: Αν αντί του $E_n = n h\nu$ βάλουμε $E_n = h\nu (n + \frac{1}{2})$ όπως συμ-
βουσε σήμερα για τον κβαντικό ΑΑΤ ΔΕΝ προκύπτει ο νόμος του Planck!

ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΑΛΛΗΛΕΠΙΔΡΑΣΕΩΣ

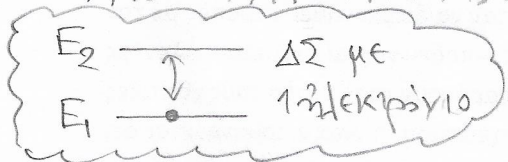
ΗΜ ΑΚΤΙΝΟΒΟΛΙΑΣ - ΥΛΗΣ (ΔΙΣΤΑΘΜΙΚΟΥ ΣΥΣΤΗΜΑΤΟΣ)

Ⓟ

LASER = Light Amplification by Stimulated Emission of Radiation

Έφαραχασμένη Έκποση
ή Διεγερμένη

1916 - 1917 A. Einstein "θεωρητικά θεμέλια" του LASER

έπαιρ-εφαρμογή του v. Planck για την ακτινοβολία μέλανος σώματος

Από τη φορά η απόδειξη στηρίζεται στους 3 μηχανισμούς ή διεργασίες αλληλεπίδρασης ΗΜ ακτινοβολίας - ΔΣ και στη στατιστική (Maxwell) - Boltzmann για την καρένση των σταθμών του ΔΣ από το ηλεκτρόνιο.

(Stimulated) Absorption	(Έφαραχασμένη) Απορρόφηση	} "παιγίονερα γινώσκω"
Spontaneous Emission	Αυθόρμητη Έκποση	
Stimulated Emission	Έφαραχασμένη Έκποση ← είδαμε από τον A. Einstein	

Συντελεστές Einstein

E_2 ———	δφείλεται στο $\rho(\nu, T)$	\longleftrightarrow	Έφαραχασμένο	B_{ij}
E_1 ———	<u>ΔΕΝ</u> δφείλεται στο $\rho(\nu, T)$	\longleftrightarrow	Αυθόρμητο	A_{ij}
			i αρχική στάθμη του ηλεκτρονίου	
			j τελική στάθμη του ηλεκτρονίου	

πιθανότητα να συμβεί ή διεργασία

$$dW_{\text{απορ}}^{εφ} = B_{12} \rho(\nu, T) dt$$

$$dW_{\text{εκπ}}^{αυθ} = A_{21} dt$$

$$dW_{\text{εκπ}}^{εφ} = B_{21} \rho(\nu, T) dt$$

ΕΡΩΤΗΣΗ για MB κ όχι FD;
(μάλλον δεν υπάρχει FD, σε ύψους T FD → MB, έχουμε 1 ηλεκτρόνιο στο ΔΣ)

1905 A. Einstein έβγαλε το φωτοηλεκτρικό φαινόμενο υποθέτοντας ότι κβάντα φωτός με ενέργεια $h\nu$

1926 μάλλον από τον Gilbert Newton Lewis «φωτόνιο» = κβάντο φωτός

1950-1960 κατασκευάσθηκαν τα πρώτα MASER κ LASER
↑
microwaves

ΣΗΜΕΡΑ ..

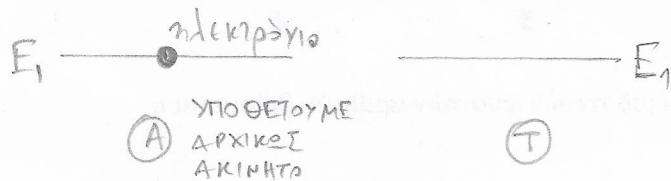
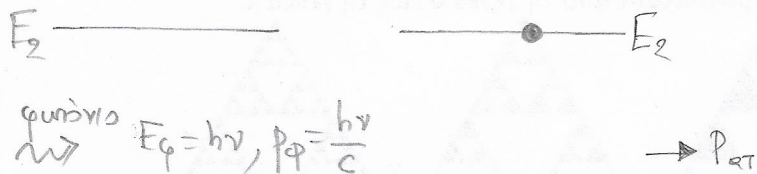
1964 Charles Townes, Nikolay Basov, Aleksandr Prokhorov Νόμμος Φυσικής

(ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΜΕΝΗ (ή διεγερμένη)) ΑΠΟΡΡΟΦΗΣΗ
(STIMULATED) ABSORPTION

έδω
 $\Delta \Sigma =$ δύο στάθμες
ένος ατόμου

1

$$dW_{\text{απορ}}^{ef} = B_{12} \rho(\nu, T) dt$$

Διατήρηση Ενέργειας
 $E_1 + h\nu = E_2 + \frac{p_{\alpha\tau}^2}{2m_{\alpha\tau}}$ \Rightarrow $h\nu \approx E_2 - E_1$
συνδέουμε
άμελητά

Διατήρηση Ορμής
 $p_{\phi} = p_{\alpha\tau} \Rightarrow \frac{h\nu}{c} = p_{\alpha\tau} \Rightarrow p_{\alpha\tau} = \frac{h\nu}{c} = \frac{h}{\lambda} = \hbar k$

$c = \lambda\nu$ $\hbar = \frac{h}{2\pi}$ $k = \frac{2\pi}{\lambda}$

Ας ελέγξουμε αν πράγματι η κινητική ενέργεια του ατόμου $\frac{p_{\alpha\tau}^2}{2m_{\alpha\tau}}$ μετά την απορρόφηση του φωτονίου είναι άμελητά, σε σχέση με την ενέργεια του φωτονίου E_{ϕ} .

$$\Lambda := \frac{\frac{p_{\alpha\tau}^2}{2m_{\alpha\tau}}}{E_{\phi}} = \frac{\hbar^2 k^2}{\lambda^2 2m_{\alpha\tau} \hbar c} = \frac{\hbar}{2m_{\alpha\tau} \lambda c}$$

Για να μεγαλώσει το Λ θα πρέπει ή $m_{\alpha\tau}$ να μειωθεί.

Ας πάρουμε λοιπόν το μικρότερο δυνατό άτομο, το άτομο του υδρογόνου.

$m_e \approx 9.109 \cdot 10^{-31} \text{ kg}$
 $m_p \approx 1.673 \cdot 10^{-27} \text{ kg}$
 $m_{\alpha\tau} \approx m_p + m_e$

$m_{\alpha\tau} \approx 1.673 \cdot 10^{-27} \text{ kg}$

↑ υπάρχει κι ένα μικρό έλλειμμα μάζας, δηλαδή η ενέργεια συνδέεται του ηλεκτρονίου και του πρωτονίου στο άτομο.

Ας πάρουμε ένα τυπικό πράσινο φωτόνιο με $\lambda \approx 500 \text{ nm}$

$$\Lambda = \frac{6.626 \cdot 10^{-34} \text{ Js}}{2 \cdot 1.673 \cdot 10^{-27} \text{ kg} \cdot 500 \cdot 10^{-9} \text{ m} \cdot 3 \cdot 10^8 \text{ m/s}} \approx 1.320 \cdot 10^{-9}$$

Όποτε, πράγματι η κινητική ενέργεια του ατόμου μετά την απορρόφηση του φωτονίου είναι άμελητά σε σχέση με την ενέργεια του φωτονίου.

2
Για ποίς μήκος κύματος λ , στο άτομο τῷ υδρογόνου, θα μπορούσε ὁ λόγος Λ να γίνει ἴσος με τὴ μονάδα;

$$\Lambda = \frac{h}{2\lambda c m_{\text{e}} v} = 1 \Rightarrow \lambda = \frac{h}{2 c m_{\text{e}} v} = \frac{6.626 \cdot 10^{-34} \text{ J s}}{2 \cdot 3 \cdot 10^8 \text{ m} \cdot 1.673 \cdot 10^{-27} \text{ kg}}$$

$$\Rightarrow \lambda \approx 0.660 \cdot 10^{-15} \text{ m} = 0.660 \text{ fm}$$

Αὐτο εἶναι ἕνα ἐξαιρετικά λίγιστος μήκος κύματος

π.κ. δίκτινες γ $\lambda_{\gamma} \lesssim 10 \text{ pm} = 10 \cdot 10^{-12} \text{ m} = 10^{-11} \text{ m}$

ἐνῶ ἐδῶ βρήκαμε $0.660 \cdot 10^{-15} \text{ m} = 0.660 \text{ fm}$

Διάμετροι πυρήνα υδρογόνου 1.75 fm

Ὁζοντα 15 fm

Άρα, ἡ υπόθεσή μας, να θεωρήσουμε ἀμελητέα τὴν κινητικὴν ἐνέργεια τοῦ ἀτόμου μετὰ τὴν ἀπορρόφηση τοῦ φωτονίου

$$\frac{p_{\text{e}}^2}{2 m_{\text{e}}}$$

σε σχέση με

τὴν ἐνέργεια τοῦ ἀπορροφούμενου φωτονίου E_{γ}

εἶναι ὥσῳ

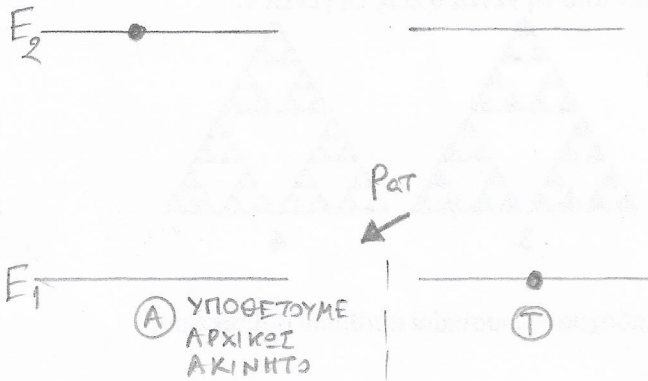
σχεδὸν σε ὅλο το ΗΜ φάσμα.

ΑΥΘΟΡΜΗΤΗ ΕΚΠΟΜΠΗ
SPONTANEOUS EMISSION

3

$$dW_{εκμ}^{αυθ} = A_{21} \cdot dt$$

energy level lifetime
χρόνος ζωής της στάθμης 2
(το ηλεκτρόνιο από τη στάθμη 2
έφηνευσάει στη στάθμη 1)

$$E_{\varphi} = h\nu$$

$$P_{\varphi} = \frac{h\nu}{c}$$

$$1 := A_{21} \cdot \tau_2 \text{ ή } A_{21} \cdot \tau$$

$$\Rightarrow \tau_2 = \frac{1}{A_{21}}$$

απόδοτικός δείκτης ...

το άτομο θα κινείται
προς την αντίθεση
κατεύθυνση με το φως

Διατήρηση Ενέργειας

$$E_2 = E_1 + E_{\varphi} + \frac{P_{ατ}}{2m_{ατ}} \Rightarrow h\nu = E_2 - E_1$$

αγέλιση

Διατήρηση Ορμής

$$0 = P_{ατ} + P_{\varphi} \Rightarrow P_{ατ} = -P_{\varphi}$$

- Τα φωτόνια εκπέμπονται σε τυχαία κατεύθυνση δηλαδή χωρίς κατευθυντικότητα (without directionality) με τυχαία φάση, δηλαδή χωρίς συνοχή (incoherence)

συνοχή (coherence) ή συμφωνία, συμπερικύτωση

= σταθερή σχέση μεταξύ των φάσεων των ^{πών} κυμάτων (ίδια περίοδος συχνότητες) ή όχι

coherent
συνεκτικός

incoherent
μη συνεκτικός

↓
n.x. laser

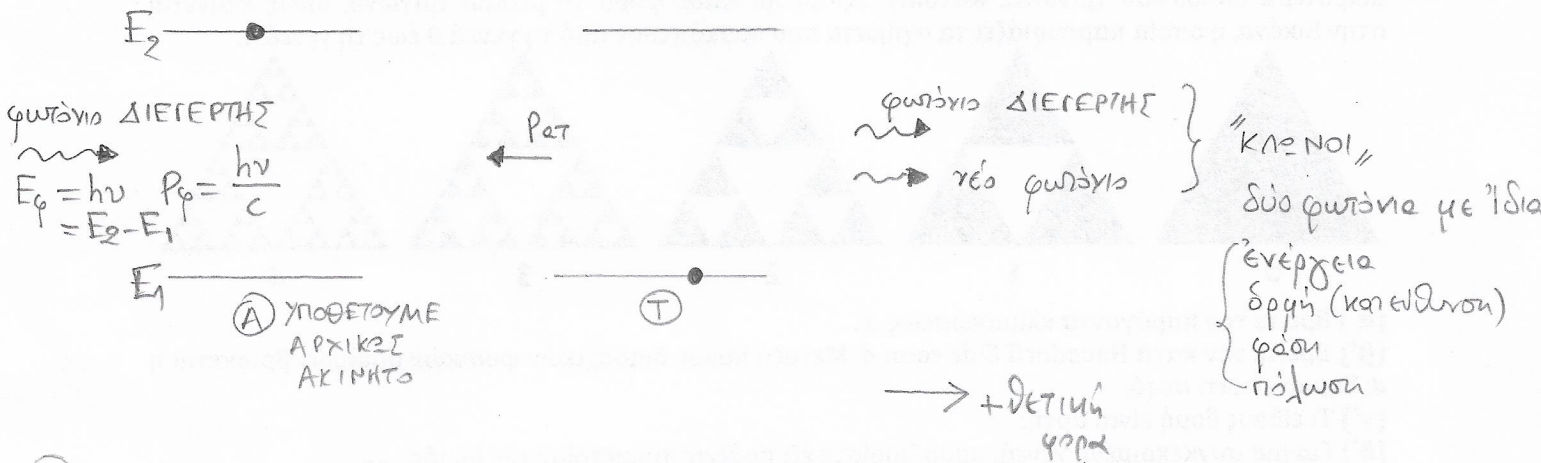
n.x. φωτεινή πηγή πυρακτωσέων
incandescent light source

ή LED Light Emitting Diode

ΕΞΑΝΑΓΚΑΣΜΕΝΗ (ή διεγερμένη) ΕΚΠΟΜΠΗ
STIMULATED EMISSION

A. Einstein
 "Zur Quantentheorie der
 Strahlung"
 1916, 1917 4

$$dW_{εκπ}^{εξ} = B_{21} \rho(\nu T) dt$$

- * Ίδια ενέργεια ⇒ μονοχρωματικότητα (monochromaticity)
- * Ίδια όρμη (κατεύθυνση) ⇒ κατευθυντικότητα (directionality)
- * Ίδια φάση ⇒ συνοχή (coherence)
- * Ίδια πόλωση ⇒ πολωμένο φως (polarized light) *

* υπάρχουν και οι άλλοι μηχανισμοί στο παιχνίδι...

→ Τα περί φάσης & πόλωσης ≠ στο άρθρο του Einstein

→ τα φωτόνια είναι μπρόνια και έρε μπορούν να έχουν
 ίδια ενέργεια, όρμη (κατεύθυνση), φάση, πόλωση

→ χρειάζεται η υπόθεση ότι το άρχικό φωτόνιο ΔΙΕΓΕΡΤΗΣ
 ενέργειας $E_{\phi} = E_2 - E_1 = h\nu$ δεν παθαίνει τίποτε
 κατά τη διάρκεια της εξαναγκασμένης εκπομπής

→ θα μπορούσαμε να υποθέσουμε ότι το άρχικό φωτόνιο ΔΙΕΓΕΡΤΗΣ
 καθορίζει τη φάση, την πόλωση & την κατεύθυνση των νέων εκπνεόμενων φωτονίων
 όπως σε μία εξαναγκασμένη τελεσίωση ο διεγερμένος καθορίζει
 καθορίζει τη φάση, την πόλωση & την κατεύθυνση της εξαναγκασμένης τελεσίωσης

Διατήρηση Ενέργειας $E_2 + \cancel{E_\varphi} = E_1 + \cancel{E_\varphi} + E_{\varphi'} + \frac{P_{\text{ατ}}}{2\mu_{\text{ατ}}} \xrightarrow{\text{αμελητέο}}$ 5

$$\Rightarrow E_{\varphi'} = E_2 - E_1 = E_\varphi \Rightarrow$$

τα φωτόνια έχουν ίδια ενέργεια \rightarrow μονοχρωματικότητα

Διατήρηση Όρμης $P_\varphi = P_\varphi + P_{\varphi'} + P_{\text{ατ}} \Rightarrow P_{\varphi'} = -P_{\text{ατ}}$

έχουμε ήδη υποθέσει πως το νέο φωτόνιο θα κινηθεί στην κατεύθυνση του φωτός ΔΙΕΓΕΡΤΗ

$$\Rightarrow P_{\varphi'} > 0 \quad (\text{θετική αλγεβρική τιμή}) \quad \underline{\underline{\text{ίδια κατεύθυνση}}}$$

$$(\text{μέτρο}) P_{\varphi'} = \frac{E_{\varphi'}}{c} = \frac{E_\varphi}{c} = P_\varphi \quad \underline{\underline{\text{ίδια μέτρο}}}$$

\Rightarrow τα φωτόνια έχουν ίδια όρμη

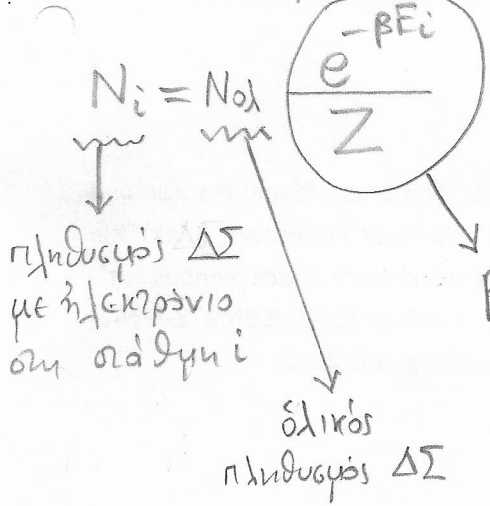
ΕΞΑΓΩΓΗ τος νόμου Planck από τους μηχανισμούς αλληλεπίδρασης ΗΜ ακτινοβολίας - ΔΣ και τη στατιστική (Maxwell) - Boltzmann.

Σχέση συντελεστών Einstein A και B

Μελετάμε την αλληλεπίδραση συλλογής ΔΣ - ΗΜ ακτινοβολίας σε θερμοδυναμική ισορροπία.

ΣΤΑΤΙΣΤΙΚΗ (Maxwell) - Boltzmann

① χωρίς διαφορετικά στατιστικά βάρη

② με διαφορετικά στατιστικά βάρη

$N_i = N_{01} \frac{g_i e^{-\beta E_i}}{Z}$

P_i πιθανότητα στά $\Delta\Sigma$ το ηλεκτρόνιο να βρίσκεται στη στάθμη i

g_i στατιστικό βάρος της E_i

$Z = \sum_i e^{-\beta E_i}$

συνάρτηση επιμερισμού partition function

$Z = \sum_i g_i e^{-\beta E_i}$

Θερμοδυναμική ισορροπία \Rightarrow σε χρόνο dt $dN_{1 \rightarrow 2} = dN_{2 \rightarrow 1} \Rightarrow$

$N_1 dW_{1 \rightarrow 2} = N_2 dW_{2 \rightarrow 1} \Rightarrow$

$\frac{N_{01} e^{-\beta E_1} g_1}{Z} dW_{\text{απορ}}^{\text{εξ}} = \frac{N_{01} e^{-\beta E_2} g_2}{Z} (dW_{\text{εκπ}}^{\text{εξ}} + dW_{\text{αυθ}}^{\text{εκπ}}) \Rightarrow$

$g_1 e^{-\beta E_1} B_{12} \rho(\nu, T) dt = e^{-\beta E_2} g_2 (B_{21} \rho(\nu, T) dt + A_{21} dt) \Rightarrow$

$g_1 e^{-\beta E_1} B_{12} \rho(\nu, T) - e^{-\beta E_2} g_2 B_{21} \rho(\nu, T) = e^{-\beta E_2} g_2 A_{21} \Rightarrow$

$$\rho(\nu, T) = \frac{g_2 A_{21} e^{-\beta E_2}}{g_1 B_{12} e^{-\beta E_1} - g_2 B_{21} e^{-\beta E_2}} = \frac{\frac{A_{21}}{B_{21}}}{\frac{g_1 B_{12}}{g_2 B_{21}} e^{\beta(E_2 - E_1)} - 1}$$

Όμως,
 $\lim_{T \rightarrow \infty} \rho(\nu, T) = \infty$
 π.χ. από το πείραμα

Αν γυρίσουμε την πειραματική συμπεριφορά
 την οποία έβγαζε ο νόμος Planck

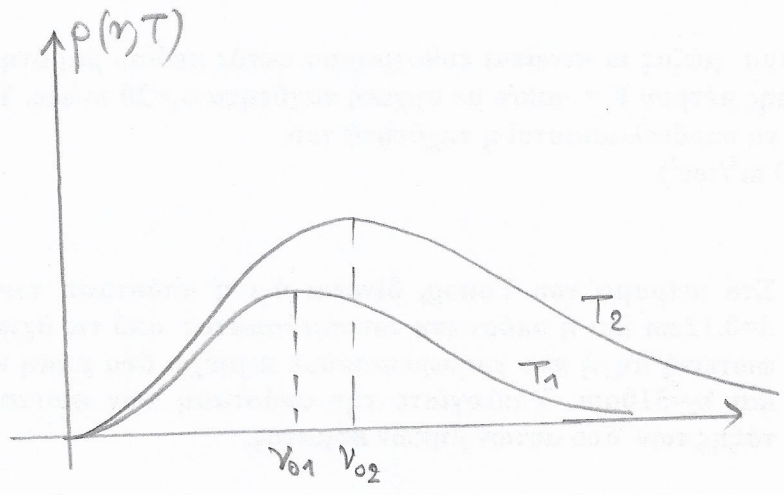
$$\rho(\nu, T) = \frac{8\pi h}{c^3} \frac{\nu^3}{e^{h\nu/k_B T} - 1}$$

$$\frac{\rho(\nu, T_2)}{\rho(\nu, T_1)} = \frac{e^{\frac{h\nu}{k_B T_1} - 1}}{e^{\frac{h\nu}{k_B T_2} - 1}} > 1$$

$$\Leftrightarrow e^{\frac{h\nu}{k_B T_1} - 1} > e^{\frac{h\nu}{k_B T_2} - 1} \Leftrightarrow e^{\frac{h\nu}{k_B T_1}} > e^{\frac{h\nu}{k_B T_2}}$$

$$\Leftrightarrow \frac{1}{T_1} > \frac{1}{T_2} \Leftrightarrow T_2 > T_1$$

δηλαδή μεγαλύτερη θερμοκρασία οδηγεί σε
 μεγαλύτερο $\rho(\nu, T)$, $\forall \nu$.

Άρα, από το νόμο μετατόπισης Wien
 στη μορφή
 $\nu_0 = (\text{σταθ}) \cdot T$
 $\nu_0 \approx 58.789 \frac{\text{GHz}}{\text{K}} \cdot T$

$\Rightarrow \{ T \uparrow \Rightarrow \nu_0 \uparrow \}$ όπως δείχνουμε και στο σχήμα

$$T \rightarrow \infty \Rightarrow \beta \rightarrow 0$$

$$\rho \rightarrow \frac{\frac{A_{21}}{B_{21}}}{\frac{g_1 B_{12}}{g_2 B_{21}} - 1} = \infty$$

"Αρα, $\frac{g_1 B_{12}}{g_2 B_{21}} = 1 \Rightarrow \boxed{g_1 B_{12} = g_2 B_{21}}$

"Αν $g_2 = g_1$ " χωρίς στατιστικά βάρη $\Rightarrow B_{12} = B_{21} := B$
 $A_{21} := A$

$$\rho(\nu, T) = \frac{\frac{A_{21}}{B_{21}}}{\frac{g_1 B_{12}}{g_2 B_{21}} \cdot e^{\beta(E_2 - E_1)} - 1}$$

$$\rho(\nu, T) = \frac{8\pi h}{c^3} \frac{\nu^3}{e^{\frac{h\nu}{k_B T}} - 1}$$

} σύγκριση \Rightarrow

$$\boxed{\frac{A_{21}}{B_{21}} = \frac{8\pi h \nu^3}{c^3}}$$

$$\boxed{g_1 B_{12} = g_2 B_{21}}$$

$$\boxed{h\nu = E_2 - E_1}$$